

Dél-alföldi körút

2018. július 13.

Napsütötte reggelen 7-órakor 25 túratárssal indultunk Bátaszék illetve Baja felé.

Első megállóhelyünk Bátaszék volt, ahol a helyi plébános mutatta be nekünk a régi és az új templomot.

A Nagyboldogasszony tiszteletére épült bátaszéki plébániatemplom 83 méter magas tornyával országunk nyolcadik legmagasabb épülete, a neogótikus stílusú római katolikus templom 1899–1902 között épült, terveit Hofhauser Antal készítette. Helyén állt Magyarország első ciszterci apátsága, amit a tatárok felégettek, majd 1347 körül épült újjá. A templom a török korban részben elpusztult.

Először a templomkertben található a régi apátsági templom 1994–1996 között feltárt, 2001-ben helyreállított maradványai között tettünk egy sétát, majd ezután léptünk az „új” templomba.

A templom méretei ámulatba ejtőek, három hajóval, keresztházzal, tágas szentéllyel, északi oldalán kápolnával, a délin sekrestyével rendelkezik. A templom díszítései faragások: Jézus születése, feltámadása, Szent István (Vajk) megkeresztelkedése, s István országfelajánlása a Szűz Máriának. Négy életnagyságú szobra van, Szent Margit, Szent Erzsébet, Szent Imre és Gonzaga Szent Alajos kőből formált másai. Kitűnő állapotban lévő nagyméretű orgonával büszkélkedhet, melyet egy bizonyos Angster pécsi cég készített.

Bátaszéken a templom megtekintése után a Türr Istvánról elnevezett Duna-hídon átkelve érkeztünk meg Bajára. A városban ezen a hétvégén tartották a „Halfőző fesztivál”-t, így a város szívében szinte csak gyalogosan tudtunk mozogni. Első látónivalónk a bajai Deák Ferenc Zsilip múzeum volt. Itt bemutatták nekünk Baja és környéke árvízvédelmét, megismerhettük, miért is volt szükséges a jóval délebbre található Duna-Tisza csatorna, vízzel való betáplálása Baján, illetve bemutatták nekünk a zsilipkapuk és a szivattyúk működését is. A múzeumban külön figyelmet szentelnek az árvízvédelem eszközeinek bemutatására is.

A kiállítás megtekintése után folytattuk utunkat a Petőfi-szigetre, a Szentháromság téren keresztül, ahol tradicionális Halászlé ebédet fogyasztottunk.

Az ebéd elfogyasztása után a Sugovica partján elsétáltunk a Bajai hajómalom egyesület által épített Európai viszonylatban is egyedinek számító működőképes hajómalomhoz. Valamikor Baján 20-30 hajómalom működött, ahol a Bácska-Bánát földrajzi terület gabonájának nagyrészét őrölték meg. A trianoni határmódosítás előtt többek között ennek köszönhető a város a gazdagságát a halászat mellett. A hajómalom felépítésének gondolata 2007 körül vetődött fel, először felépítésre került egy halászlé miniskanzen, majd tavaly elkezdődött a hajómalom építése. A hajómalom belsejében egy kicsi kiállítás mutatja be hogyan is éltek a molnárok, illetve mennyi hajómalom lehetett megtalálni ezen a Duna-szakaszon.

A hajómalom megtekintése után ellátogattunk a Szent Miklós görögkeleti Plébániatemplomba. A templom egy kis dombon, kerítéssel körbekerítve található a központtól északi irányban elég rossz állapotban. A templom 1775-ben épült az itt élő szerbek anyagi támogatásával. A teljesen egyedi ikonosztázt 1792-ben festette meg Arsenije Teodorovics fiatal szerb ikonfestő.

A Templom megtekintése után busszal utaztunk tovább, a területileg Dunapatajhoz tartozó Szelidi-tóhoz. A tó egykor a Duna holtága volt, ma felkapott üdülőhely, egy-része a Kiskunsági Nemzeti Park védett területe. A vize gyógyhatással bír.

A fürdőzés után, élményekkel gazdagodva indultunk hazafelé.

Ez a szép utunk a Bp. VI. kerületi Terézvárosi Önkormányzat pályázati támogatásával valósult meg, melyet tagjaink nevében ezúton is köszönünk.

Véső Tamás
túravezető